

Deyim yerindeyse “Acıyı çeken bilir” deriz.

Çünkü acı düştüğü yerde daha derinden hissedilir. Bunu kim demişse doğru demiş.

30 Nisan tarihleri bizim yaşamımızda derin acıların ve yaraların açıldığı bir tarihtir. Babamızın aramızdan ayrılıp ebediyete gittiği tarihtir. Biz de 30 Nisanlarda babamızı kaybedişimizi acısını yeniden yaşarız. Babasını kaybedenlerin acısını da anlarız.

Tam 24 yıl geride kaldı. Sanki dün gibi. Ancak hayat her türlü acı ve tatlısıyla devam ediyor.

Ayakta kalabilmek, mücadele etmek, her babanın gelecek kuşakları için duyduğu hisler, hedefler sizde de oluşuyor ve artık sizin de sorumluluklarınızın olduğu farkındalığı ile hayata tutunmaya çalışıyorsunuz.

24 yıl önceydi. Aniden bırakıp gitti tüm sevenlerini. Kimisinin çok sevdiği öğretmeni, kimisinin çok sevdiği abisi, kimisinin çok sevdiği Mehmet hocası, dert ortağı, sırdaşı, babası, dayısı, eniştesi vesaire... vesaire...

Biz 24 yıldır aramızda olmayan öğretmen babamızdan aldığımız aile terbiyesi ve çevre etkisiyle onurlu yaşamımıza devam ettik.

53 yaşındaydı.

Ben de aynı yaştayım.

Bütün acımasızlığı ile ne de çabuk geçiyor yıllar.

RAHMETLER ANIYORUZ

Pazartesi, 01 Mayıs 2017 07:09 -

Rahmetle ve saygıyla anıyoruz.

Mekanın cennet olsun BABA...